

© Georges DeSmul

14 januari 2023 – Feest in Wouwe – Born in Africa blaast 20 kaarsjes uit

Op 14 januari jl. vond een groot feest plaats in deloods van Gemeenschapscentrum Op-Weule in Sint-Lambrechts-Woluwe. Naar aanleiding van het 20-jarig bestaan van de vzw Born in Africa werd een boek uitgebracht, dat het levenswerk van Isabelle De Smul belicht.

De feestzaal zat tjokvol met familie, vrienden en sympathisanten van Isabelle. Onder hen heel wat vrijwilligers en ook peetouders, die op regelmatige basis een bedrag storten waarmee één of meer kinderen in het verre Zuid-Afrika geholpen worden.

Om 14u werd de aftrap van de gezellige en boeiende namiddag gegeven. Isabelle nam als eerste het woord. Ze legde uit hoe alles begon in 1998, toen ze van dokter Jef Valkeniers (die ook op de viering aanwezig was), de kans kreeg om een jaar ontwikkelingswerk te verrichten in Plettenberg Bay in Zuid-Afrika. Isa-

belle keerde begeesterd terug van deze ervaring, en het plan rijpte om er zelf te haar leven uit te bouwen, en haar schouders te zetten onder een nieuwe, sociale organisatie. Ze kreeg voor dit prachtige project onmiddellijk de volle steun van haar ouders Georges en Arlette. En zo werd een twintigjarig jaar geleden de vzw Born in Africa geboren. Isabelle vertelde hoe de organisatie groeide en steeds meer kinderen hulp bij hun schoolloopbaan. Ze gaf daarna het woord aan één van de vijf mentoren; deze mentoren staan elke dag opnieuw honderden kinderen in raad en daad bij ... Ook één van de studentes, waarvan de studies gefinancierd wordt door Born in Africa, nam het woord. In ontroerende woorden legde ze uit hoe Born in Africa haar jaren een andere wending had gegeven. ‘Baie dankie in naam van zovele kinderen’, zei ze. Het zaadje dat Isabel zovele jaren geleden gezaid heeft, is ondertussen een flinke boom geworden, die aan vele honderden kinderen bescherming en beschutting heeft ge-

boden, die deze kinderen (en de gezinnen waarin ze opgroeien) vooruit helpen en troosten. En dat deze boven sterke en diepe wortels heeft, kwam later tijdens de namiddag nog uitgebreid aan bod.

Stefaan Kempynck, de auteur van het boek, nam vervolgens het woord. Hij slaagde erin om er een bezield en begeesterend werk van te maken; je voelt bij het lezen van het boek en bij de uitleg ervover hoe hij zelf gepassioneererd geraakte door Born in Africa, en door al het werk dat in Plettenberg Bay wordt verzet ten behoeve van de kinderen. Om zich het verhaal helemaal eigen te maken, reisde hij ook zelf af naar Zuid-Afrika, om er met eigen ogen te zien en met eigen oren te horen hoe daar alles verloopt. Net als in het boek verwes hij in zijn tussenkomst naar Isabellas filosofie die aansluit bij een uitspraak van Nelson Mandela: “Onze betekenis ligt in het verschil dat we maken in het leven van anderen”; dit is trouwens ook de slagzin geworden van Born in Africa...

Hierina nam Minister van Staat Herman Van Rompuy, voormalig voorzitter van de Europese Raad en eerste minister, het woord. Hij benadrukte het langdurige engagement van Isabelle, die haar leven ten dienste stelt van de ander: “Isabelle doet concreet iets voor concrete kinderen en hun families om hunzelfvertrouwen te geven en kunnen te bieden in het leven”. Herman Van Rompuy, die samen met zijn echtgenote zelf ook peetouder is, stond ook stil bij de cruciale rol die de ouders van Isabelle speelden bij de uitbouw van Born in Africa. Hij kent Georges en Arlette al vele decennia; hij verwes o.a. naar de wel in Zuid-Afrika als in België, en een glasheldere strategie en filosofie. Net daarom kan de organisatie op lange termijn werken, wat haart

Grenzen, en natuurlijk voor BIA. Hij zei treffend: “Feitelijk is Georges ‘Reborn’ in Africa”.

Benjamin Dalle heeft in zijn ministerportefeuille o.a. ‘Armoedebestryding’ en ‘Jeugdbeleid’: dir zijn natuurlijk evidentie aanknopingspunten met het project van Born in Africa. In zijn tussenkomst ging hij onder meer dieper in op de vraag waarom ook projecten in het verre buitenland al onze steun verdienen, ook al leven er in België zelf zovele mensen onder de armoedegrens. Ook Minister Dalle en zijn echtgenote zijn trouwens gemotiveerde peetouders van BIA.

Op het einde van zijn tussenkomst had hij nog een geweldige verrassing voor Isabelle. Zij werd immers omwille van haar baanbrekende werk in Zuid-Afrika benoemd tot ‘Ridder in de Kroonorde’, een hele eer natuurlijk. Een golf van ontroering maakte zich meester van de zaal. De vele stenen die Isabelle in de Zuid-Afrikaanse rivier verlegde, zijn dus allerminst onopgemerkt gebleven. Isabelle nam het eerbetoon dankbaar in ontvangst, en verwees hierbij onmiddellijk naar het team dat haar in Plettenberg bijstaat, en naar de vele vrienden en sympathisanten die haar al jaren nauwlettend volgen.

Na het slotwoord was het tijd voor een hapje en een drankje. Isabelle nam ook nog ruim de tijd om heel wat boeken te signeren. De feestviering groeide uit een hartrverwarmende activiteit, en alle deelnemers gingen met herinnerde, positieve energie naar huis. “Het deed zo'n deugd om hier te zijn”, vertrouwde één van de deelnemers me toe voor hij naar huis vertrok. Dank voor alles, Isabelle en Born in Africa, en ad multos annos!

dan weer de nodige stabiliteit geeft. Jaak ging in op belangrijke elementen als de jaarlijks kostendekking, de spreiding van de fondsenvervanging, de lokale betrokkenheid enz. Hij legde de nadruk op het feit dat slechts 3% van het jaarpbudget van de organisatie aan overhead-kosten besteed wordt, wat toch vrij uitzonderlijk is. Uit de informatie die Jaak gaf, bleek dat het succes van Born in Africa dus allerminst toevallig is, maar het resultaat van hard en standaardig werken, met een duidelijke visie en doelstelling.

Als laatste spreker kwam Georges aan het woord. Met zijn gekende bevlogenheid en voluntarisme overliep hij de geschiedenis van Born in Africa en de rol die Isabelle hierbij speelde. Hij liet natuurlijk niet na de rol van Arlette, en van de broer (Olivier) en zus (Tania) van Isabelle te onderstrepen. Georges bedankte ook uitdrukkelijk de vele vrijwilligers en peetouders die reeds zovele jaren trouw BIA steunen. En hij had ook nog bijzondere woorden van dank voor Christine, de echtgenote van Jaak, die elk jaar opnieuw de vele giften en steunbedragen opvolgt en in de juiste boekhoudkundige banen leidt.

Na het slotwoord was het tijd voor een hapje en een drankje. Isabelle nam ook nog ruim de tijd om heel wat boeken te signeren. De feestviering groeide uit een hartrverwarmende activiteit, en alle deelnemers gingen met herinnerde, positieve energie naar huis. “Het deed zo'n deugd om hier te zijn”, vertrouwde één van de deelnemers me toe voor hij naar huis vertrok. Dank voor alles, Isabelle en Born in Africa, en ad multos annos!

Paul Dehaa.